



MÜREKKEP

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yıl: 2018-2019
Dönem: 1
Sayı: 9

Neslihan AY KİTAP

Bilgi dolu hazine.
Dünyaları sığdırır içine.
Haydi durma başla sen de,
Bol bol kitap oku arkadaşım!

Oku, dinle ve yaz.
Bunların hepsini aklına kaz.
Okumayanın bilgisi olur az,
Bol bol kitap oku arkadaşım!

Senin için budur fayda,
Oku evde ve okulda.
İlim olmalı her kulda,
Bol bol kitap oku arkadaşım!



Ahmet AĞÖREN OKUMAK

Okumak, sadece diploma almak değildir, demiştik öğretmenimiz. Oysa benim için okumak; kitap, test, paragraf, LGS ve liseyi ifade ediyordu. Tüm bunlar yalan mıydı yani?

Ben «okumak ne ki öyleyse?» diye düşünürken öğretmenimiz «okumak için sadece yazılı bir şey lazım değildir. İnsanları, ailenizi, doğayı, dünyayı farklı gözle görebilmek de okumaktır deyince anladım ne demek istediğini. Mesela eve giderken gördüğümüz, boş boş bakıp geçtiğimiz birçok şey var. Ben eve giderken her gün aynı yaşlı amcayı görüyorum mesela. Elinde hep bir ekmekle evine gidiyor. Parkın önünden geçiyorum her gün. Çocukların heyecanlarını, mutluluklarını fark ediyorum. Şimdi bu satırları yazarken anladım da ben bu ufak şeyleri görebildiğime göre galiba öğretmenimin dediği gibi okumaya başladım.

Okumak benim için hala en çok LGS'yi çağırıştırıyor ama, zaman zaman da olsa gerçeği okuyabilmeyi başarabildiğim için kendimden umutluyum.

Melike Sude ÖZDEMİR GÜLER YÜZ

Güler yüz ile asık surat arasında birçok fark var. Bu fark sadece fiziki bir fark değil. Etrafınıza yansıttığı şeyler de çok farklı olur güler yüzlü insanların.

Bizler güler yüzlü insanlarla konuşmayı, sohbet etmeyi, vakit geçirmeyi severiz. Fakat asık suratlı insanlara selam bile vermek istemeyiz bazen. Çünkü güler yüzlü insanlar, gülümsemenin ışığını bizlere de yansıtırlar. O ışık bizi de güldürür. İçimizi ferahlatır. Ama asık suratlı insanlar siz mutlu olsanız bile enerjinizi düşürür. Sizi karamsarlığa sürükler. Öyleyse güler yüzlü insanların daha çok arkadaşı, daha geniş çevresi vardır diyebiliriz.

Gülümsemek çok önemlidir. Mutsuz olsanız bile gülümsediğinizde o mutsuzluğun azaldığını hissedersiniz. Güler yüz, ilaç gibidir. Şifa verir size ve etrafınıza.

Siz de hep gülümseyin. Dünyanızı güler yüzlülüğün ışığıyla doldurun. Emin olun hiç pişman olmayacaksınız.

Fatma Sude TOPAL MUTLULUK

Bugün mutlu musun? Ya da şöyle sorayım. Hiç mutlu oldun mu? Bu sorunun cevabını vermek için bence ilk önce mutluluk bize göre nedir onu bilmek lazım.

Bazen ne kadar çabalasak da mutluluğu yakalayamıyoruz. Ardından koşmak, istemek onun için savaşmak çare değil galiba. Bazen de öyle bir an geliyor ki içimizi büyük bir mutluluk kaplıyor. Durduk yere hem de. «Allah'ım çok mutluyum. Şükredecek çok şeyim var. Beni kusursuz yarattın.» diyebiliyoruz. Böyle zamanlarda mutluluğun kalpte değil beyinde olduğunu düşünüyorum. Çünkü mutluluğu düşüncelerin getirdiğini fark ediyorum. O zaman mutlu olmak çoğu zaman bizim elimizde değil midir? «Düşüncelerini yöneten mutlu olur.» diyebiliriz belki. Kalp elbette devre dışı değil. Böyle dedim diye bana kızmayın. Ama beyin kalbe hükmediyor bence .Mutlu olmak için beyninizi de devreye sokun derim. Benden söylemesi.

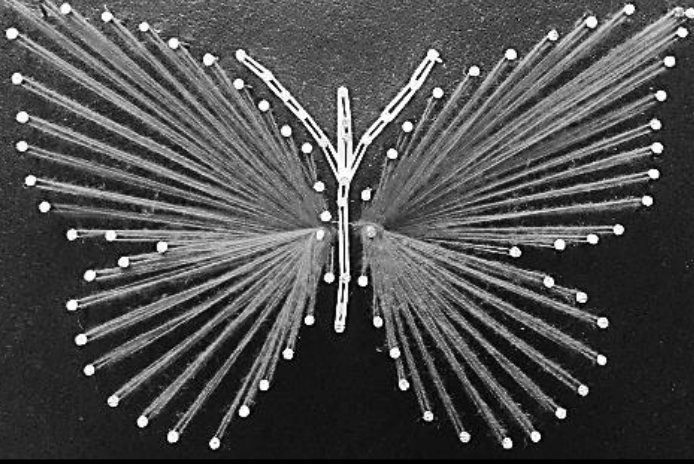
Mutluluk hep sizinle olsun.

Duygu DİRGEN ÖĞRETMENİM

Yaşamın değerini unuttuğum anda bana yeniden umut nefesi olan sen güzel insan...Birçok kişiye kelebeğin azizliğini anlatan yolumuzun önüne yeni ufuklar açan... Karanlık bir sokakta ilerlerken birden vuran ay ışığı gibi girdin hayatıma.

Her anın kıymetli olduğunu, keşkelerin dönüşünün olmadığını ama hayatın iyiliklerle dolu olduğunu söyledin, üzülmemize izin vermedin. Kocaman kanatlarıyla dağlar aşan eşsiz bir kuş gibisin. Bu hayatta iyi bir öğretmene rastlamanın ne kadar önemli olduğunu gösterdin bana. Sabrın, saygının, sevginin bir kalbe nasıl sığdığını şahidi oldum. Anlatamadığım nice güzelliklerin var daha.

Tek endişem bir gün yollarımızın ayrılacak olması. Ama sen o yollara bizler için güller döşedin biliyorum. Hayatı bir rüya bahçesi gibi görmemizi sağladın. Dertlerimizi, düşüncelerimizi dinlemekten hiç vazgeçmediğin için sonsuz teşekkür ederim. O güzel gülümsemen, benim aklımda hep dünyanın en güzel çiçeği olarak kalacak...



Büşra ÖZDEN YETİNME MASALI

Bir varmış bir yokmuş...
Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
Nice bülbüller öter, kırmızı güller içinde.
Ben diyeyim eski zamanlarda,
Siz deyin yeni zamanlarda.

Sare isminde bir çocuk varmış. Bu çocuk çok uzak bir diyarda tek başına yaşarmış. Yaşadığı ülkede de herkes mutsuzmuş üstelik.

Sare tek başına mutsuz insanlarla dolu bir ülkede yaşamasına rağmen hep gülümsermiş. Diğer insanlar ise bu duruma hiç anlam veremezlermiş. Özellikle çocuklar onun hep bu gülümseyen yüzüne çok kızarlarmış. Birlikte oyun oynadıklarında hep Sare' den bahsederlermiş. «Bizim ailemiz var, evimiz var, arkadaşlarımız var ama onun kadar mutlu ve huzurlu olamıyoruz. Nedir bu kıızı böyle mutlu eden?» derlermiş.

Bir gün çocuklardan birinin aklına bir muzip fikir gelmiş. «Sare'nin mutluluğunun sırrı kesin evin içinde bizden saklıyor.» demiş. «Gelin hep birlikte onu gizlice izleyelim.» Hepsi çok beğenmişler bu fikri. Alelacele düşmüşler yola. Sare'nin şehrin kenarında kalan evinin önüne gitmişler. Evin arka bahçesinde ufak tefek odunlar varmış içlerinden birisi bu odunların üzerine çıkmış ve pencereden Sare'yi izlemeye başlamış. Bakmış ki Sare tek başına oturuyor ve kupkuru bir ekmeği yiyor.

-Yok, demiş. Sare'nin sırrı burada değil, gidelim. Başka bir çocuk atılmış öne:

-Sen göremiyorsun, in ben bakacağım.

Bu kez o çıkmış camın önüne. Bakmış Sare incecik bir battaniyenin üzerinde oturuyor. Yok demiş. Sırrı gerçekten burada değil. Başka bir çocuk atılmış bu kez:

-Sare bizim arkadaşımız değil mi? Gidelim, çalalım kapısını. Soralım sırrı nedir? demiş. Diğerleri ona katılmışlar. Fikri ortaya atan çocuk çalmış kapıyı. Sare kapıyı yine o güler yüzüyle açmış:

- Buyurun dostlarım. Hoş geldiniz. Nasıl da mutlu oldum sizi gördüğüme.

Çocuklar «hoş bulduk» demişler. Ama aynı güler yüz onlar da yokmuş. Sare'ye evine gelme nedenlerini söylemişler. O da «böyle kapıda konuşmayalım, içeri gelin.» demiş. İçeri giren çocuklar iyice şaşırılmışlar. Çünkü içerde neredeyse hiç eşya yokmuş. Onu mutlu edecek, rahat ettirecek bir ortam bulunmuyormuş. Hep birlikte yere oturmuşlar. Sare konuşmaya başlamış.

- Sevgili dostlarım, biliyorum çok şaşkınsınız. Evimde eşyam, yiyeceğim yok ama ben yine de gülümsüyorum. Huzurlu ve mutluyum. Bunun sırrı ise elimdekilerle yetinmem, dedi. Her zaman şükrettim ve benden daha kötü durumda olabilecek insanları düşündüm. Onları düşününce de hep çok şükür dedim. Gülümsedim. Siz de böyle yaparsanız mutlu olabilirsiniz dedi.

Çocuklar şaşırıp, kafalarında soru işaretleri ile evden ayrıldılar. Bir şükür kelimesi insanı mutlu eder mi, dediler. Ama yine de denemeye karar verdiler. Şükrettikçe içlerini bir huzur kapladı. Huzur onlara mutluluk getirdi. Ve çocuklarda Sare'ye teşekkür ederek yüzlerinde gülümsemeyle yaşamaya devam ettiler.

Naweed Ghulam DASTAGİR CANIM KİTAP

Canım her istediğinde yanımdasın.
Asla beni bırakmazsın.
Nasıl sensiz olurum ben.
Işık saçtın bana hep sen,
Mana buldum seninleyken.

Kitapsın sen, en büyüksün.
İyiliği sende gördüm.
Taş keser insanın kalbi,
Atmaz bir daha eskisi gibi,
Paslanır beyni dokunmazsa sana.

Nezahat Nur ÇARDAK MEVSİMLER

Havalar ısınır,
Papatyalar açar.
Ne hoştur ilkbahar,
Vızıldar arılar.

Okullar kapanır,
Tatil başlar.
Ne güzeldir yaz,
Eğlenelim biraz.

Sararır yapraklar,
Yağmurlar başlar.
Ne hoştur sonbahar,
Göç eder kuşlar.

Kartopu oynarız,
Kardan adam yaparız.
Ne güzeldir kış,
Her yer bembeyaz.

İremso ÇANKAYA MUTLU HAYAT

Güzel bir bahar sabahıydı. Çocuklar mahallede toplanarak hep birlikte okula gitmişlerdi. Çocukların hepsi birbirinden zeki ve çalışkandı. Okulda çocuklar birbirleriyle oyun oynar, her güzelliği paylaşırlardı. Hiçbiri bir diğeri ile kavga etmez, birbirlerine kötü söz söylemezlerdi. Bencillik nedir hiç bilmezlerdi.

Okuldan çıktıktan sonra evlerine gidene kadar mahallede gördükleri herkese selam verirler ve herkesle ayaküstü de olsa sohbet ederlerdi. Sevinci olanın sevincine ortak olurlar, derdi olana derman bulurlardı.

Akşam olunca tüm çocuklar mutlu bir şekilde evlerine giderlerdi. Eve gidince huzurlu aile sofralarında yemek yer ve çay içerlerdi. Gece başlarını yastığa huzurla koyarlar, tatlı rüyalar görürlerdi. Yeni güne yeni umutlarla başlarlardı.

Sude Naz YALÇIN
MERHAMET

Merhamet değil midir insanı insan yapan?
Zalim olma, iyi ol, sen her zaman kazan.
Mutlaka kapı aç, sevilirsin her zaman.
Merhamet değil midir insanı insan yapan?

Ekmeğini aşını paylaş garibanlarla.
Gün gelir sen de muhtaç olursun başkasına.
Hayatta o kadar zalim, kibirli olma.
Bir gün gireceğiz kara toprağa.

Emirhan SANLAR
KARLI GÜN

Bir kış mevsimiydi. Pamuk gibi bembeyaz kar yağıyordu. İki en iyi arkadaş vardı bu civarda. Evleri karşı karşıyaydı. Biri kız, diğeri erkek. Kız olanın adı Elif, erkek olanın adı da Emir idi. İki de camdan karın yağışını izliyorlardı. Emir'in aklına bir şey geldi. Hemen eline telefonu alıp Elif'i aradı ve ona:

-Hadi Elif gel, kar oynamaya çıkalım, dedi. Elif:

-Üzgünüm ama olmaz, niye diye soracaksan eğer, hemen söyleyeyim; çünkü ödevlerim var, onları yapmam lazım. Ödevlerimi bitireyim beraber kar oynamak için çıkarız olur mu? dedi. Emir:

-Olur peki ödevlerin bittiğinde beni ararsın, dedi.

Elif hızlı bir şekilde odasına gitti, çantasından hemen kitabını, defterini ve kalem kutusunu çıkardı. Ödevini yapmaya başladı. Emir ise televizyon izliyordu. Yarım saat sonra Elif ödevlerini bitirdi ve Emir'i aradı:

-Hadi Emir üzerini giyin ve dışarı çık. Ben ödevlerimin hepsini bitirdim, dedi. Emir hemen üzerini sıkı sıkı giyindi ve hemen ardından dışarı çıktı. Elif de sıkı sıkı giyindi ve o da çıktı. Emir kartopu savaşı yapmak istedi ama Elif ise kardan adam yapmak istiyordu. Anlaşamadılar ve hemen kavga etmeye başladılar. Ve olan oldu, küstüler. İki de hemen evlerine geri girdiler. Beş dakika boyunca küstüler. Bir keresinde de Emir Elif'in güzelim saatini kırmıştı. Bu yüzden Elif ile Emir yine sadece beş dakika boyunca küsmüşlerdi. Yine aynı şey oldu. Beş dakika dolduğunda dışarı çıktılar ve barıştılar. İlk olarak Elif'in istediğini yaptılar yani kardan adamı, sonra Emir'in istediği oyunu yani kartopu savaşını oynadılar. Akşam olunca eve girdiler, yemek yediler ve çok yoruldukları için hemen yattılar. Kafalarını yastığa koydukları anda uykuya daldılar...



Fatmanur AKSOY
BOŞ KALP

Rukiye KARAVELİ
YARADILIŞ



Rukiye SOLMAZ
KRALIN MUTSUZ KIZI

Bir varmış, bir yokmuş. Çok büyük bir ülkede, çok zengin bir kral yaşarmış. Kralın bir de mutsuz bir kızı varmış. Kralın kızı istediği her şeye sahipmiş ancak hiçbir zaman mutlu olamıyormuş. Kral bu duruma daha fazla dayanamayıp kızına mutsuzluğunun sebebini sormuş. Kızı ise çok yalnız olduğunu söylemiş ve babasından bu duruma bir çare bulmasını istemiş.

Kral en güzel yiyecekleri, giyecekleri kızına getirtmiş ama kız yine de mutlu olmamış. Sonra kral kızını başka bir ülkeye, amcasının yanına göndermiş. Küçük prenses amcasının yanında da mutluluğu yakalayamamış. Kız, amcasından onu tekrar kendi ülkesine göndermesini istemiş. Amcası onun yanında kalmasını istiyormuş ve göndermek istememiş. Ardından küçük kız amcasının yanından kaçmış ve kocaman bir ormanda kaybolmuş. Üzgün ve yaptıklarına pişman bir şekilde, bilmediği bir yöne doğru yürüyormuş. Tam o sırada küçük bir oduncu kızının kendisine doğru yürüdüğünü görmüş. Oduncu kızı prensesin yanına yaklaşarak:

- Sende kimsin? diye sormuş.

Prensese ağlamayı keserek:

- Ben büyük kralın kızı, küçük prensesim, demiş.

Oduncunun kızı şaşkın bir ifadeyle:

- Küçük prensesin ormanda ne işi olabilir ki? Demiş.

- Ben çok mutsuzdum ve bu sebepten saraydan kaçtım, şimdi ise kayboldum ve çok korkuyorum, demiş küçük prenses.

Oduncunun kızı, küçük prensese kendisi ile küçük dağ evlerine gelebileceğini söylemiş. Prensese bu duruma çok sevinmiş ve hemen eve gitmişler. Oduncu kızı ve annesi onlar için yemek hazırlarken, küçük prenses de dağ evini gezmiş. Oduncunun kızının odasına girince gözlerine inanamamış. Kocaman kocaman raflarda yüzlerce kitap. Fakat prenses kralın kızı olmasına rağmen bunlara sahip değilmiş ve oduncu kızının yanına giderek «kitaplarından birini alabilir miyim?» diye sormuş. Oduncunun kızı ise bunu kabul etmiş ve en çok sevdiği kitaplardan birini küçük prensese vermiş. Küçük prenses kitabı okuduktan sonra kendisine sunulan diğer tüm güzelliklerin bu kitap kadar güzel olmadığını görmüş ve anlamış ki mutsuzluğunun tek sebebi şimdiye kadar bir kitabının olmamasıymış. Sonraki gün oduncu küçük prensesi sarayına götürmüş. Kızını gören kral çok sevinmiş ve onu kendisine getiren oduncuyu ödüllendirmiş. Ardından kızının çok mutlu olduğunu görmüş ve bunun sebebini sormuş, kızı ise kitap okumanın onu çok mutlu ettiğini söylemiş.

Kral kızının bu mutluluğunun sona ermemesi için dünyanın tüm kitaplarından kızına almış. Ve prenses ömrünün sonuna kadar mutlu ve mesut yaşamış...

**Tuba YAŞAR
BİSİKLETİM**



Elif BOYBAŞI MUHTAÇLAR SEVGİMİZE

Merhamet edin onlara,
Savunamazlar kendilerini,
Siz koruyun onları,
Fedakârca davranın.

Karşılığını alırsınız.
Kötülükten kaçının.
Sevin, besleyin onları,
Onlar da bir canlı.

İlgi ister her zaman,
Sokakta olmayı değil.
Sahiplenin onları,
Bizlere muhtaçlar.

Neslihan AY VATAN

Hedefimsin, edebimsin, arımsın.
Benim candan tatlı nazlı yârimsin.
Canımın yarısı, diğer yarımısın.
Bu can senin ile gülecek vatan.

Koçyiğitler yetiştirir alırsın.
Bazı zaman gözü yaşlı kalırsın.
Bana da bir köşende yer bulursun.
Daha koç yiğitler gelecek vatan.

Toprağını kızıl kanla suladım.
Al bayrağı tabutlara doladım.
Yürek atışını şimdi anladım.
Can feda elbette olacak vatan.

Ahsen Naz CESUR DEDEMİN BAKKALI

Bu eğlenceli kitabı Türkçe öğretmenimizin tavsiyesi ile okudum. Sanırım hayatım boyunca unutamayacağım bir kitap kazındı hafızama. Şermin Yaşar, bu kitapta kendi çocukluğunu anlatıyor. Öyle eğlenceli olaylar anlatıyor, bunu anlatırken öyle samimi yazıyor ki hayran kalıyorsunuz. Ayrıca kitapta 'Çocukların Yetişkinlerle İletişimde Dikkat Etmesi Gereken Hassas Konular' diye on maddelik bir liste yazıyor. Açıkçası bu liste bence çok doğru maddelerden oluşuyor.

Bu kitabı okurken hiç sıkılmıyorsunuz. Bazen gülüyor, bazen de yetişkinlere kızılıyorsunuz. Ama kısa zamanda keyifle bitiriyorsunuz kitabı. Ben bu eseri tüm arkadaşlarıma tavsiye ediyorum. Ayrıca bizi anlamak isteyen yetişkinlere de...

Nursena ERGÜL YAŞIYOR MUSUN?

Biz insanlar önümüze sunulan nimetleri, örnekleri görmüyoruz. Görüş alanımız o kadar dar ki gideceğimiz yeri bırakın ayaklarımızın ucunu bile göremiyoruz.

Hayat isteklerimizi gerçekleştirmeye, ihtiyaçlarımızı gidermeye çalıştığımız kısa bir zaman dilimidir. Hayat demek 'yaşamak' demektir. Peki, kırbacı elimizde olan bu hayatı nerelere süreceğiz? Aklınızda bir fikir var mı? Açıkçası bu yazıyı yazana kadar benim yoktu. Peki, sizce Beethoven'in başına geleceklerden haberi var mıydı? Dünyaca ünlü bestelerini dinleyemeyeceğini, bir sanatçının en büyük motivasyonu olan alkışları duyamayacağını biliyor muydu sizce? Ya da sağır olacağını düşünmüş müydü? Şüphesiz hayır. Öyleyse hayat bizler için her zaman sürprizlerle dolu. Üstelik bu sürprizler her zaman çok da gülümseten sürprizler olamayabiliyor. Pek bizlere bu durumda ne düşünüyor? Yaşamak... Allah tarafından bu zamanı en verimli şekilde değerlendirmek.

O zaman harekete geçelim arkadaşım. Sadece gözlerini ayak uçlarından kaldırıp yolu görmeni istiyorum. İşte o zaman seni hedefine götürecek ışığı da fark edeceksin.

Ümmügülsüm DEMİRCİ KARDEŞ ELİ

Sizlere bu yazımda savaştan etkilenen çocuklardan bahsetmek istiyorum. Tabii ki bu etkiler hiç olumlu olmayacak. Savaş hiçbir varlık üzerinde, özellikle çocuklar üzerinde olumlu bir etki bırakamaz.

Savaşın çocuklar üzerindeki etkilerini biz Türk çocukları galiba en çok hissedenlerdeniz. Elbette yaşayanlar kadar değil. Yanı başımızda yaşanan savaş nedeniyle birçok savaş mağduru misafirimiz var. Bunlardan bizim okullarımızda, sınıflarımızda olanlar da var. Anlattıklarımı duydukça kanımız donuyor. Televizyonlardaki haberlerin maalesef gerçek olduğunu onların anlattıklarıyla fark ediyoruz. Ölüm, katliamlar, göçe zorlananlar, dağılmış aileler, daha neler neler... Bunların bir rüya olmasını diliyorum her zaman. Ama benim elimden sadece dua etmek geliyor.

Büyüklerimize sesleniyorum. Yaşça büyüklerimize. Bu savaşlar dursun artık. Çünkü hiçbir neden masum bir çocuğun ölmesini, yurdundan koparılmasını haklı kılamaz.

İMTİYAZ SAHİBİ

Nusret PARLAK

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Zehra SANCAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Oğuz ÇİMEN

GÖRSEL DANIŞMAN

Serpil FİLİZ

YAYIN KURULU

Semra DOĞAN

Gülsüm KANDEMİR

Ebru KIRMIZI

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ATATÜRK ORTAOKULU

Atatürk Mah. Alim Sok. No:21 Çubuk/ ANKARA

(0312) 837 1075